

οξεία

οξεία, η, ουσ. [<αρχ. ὀξεῖα, θηλ. του επιθ. ὀξύς], η οξεία·

- έχει οξεία μαλακίτιδα, βλ. λ. [μαλακίτιδα](#)·

- έχει οξεία τεμπελίτιδα, βλ. λ. [τεμπελίτιδα](#)·

- μη σου ξεφύγει καμιά οξεία! ειρωνικό πείραγμα σε άτομο που το βλέπουμε να είναι βυθισμένο στη μελέτη, στην ανάγνωση. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το πρόσεχε ή πιο σπάνια το σιγά·

- πάσχει από οξεία μαλακίτιδα, βλ. λ. [μαλακίτιδα](#)·

- πάσχει από οξεία τεμπελίτιδα, βλ. λ. [τεμπελίτιδα](#)·

- τον βάρεσε οξεία μαλακίτιδα, βλ. λ. [μαλακίτιδα](#)·

- τον βάρεσε οξεία τεμπελίτιδα, βλ. λ. [τεμπελίτιδα](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας